

valgsbetænkning og igjennem Discussionen i Thinget er givet tilstrækkeligt Materiale for en Overveielse af Sagen.

S. M. Petersen: Jeg har ikke kunnet forstaae, hvori Frygten for Følgerne af Vedtagelsen af det foreliggende Fleertals Forslag er begrundet; man indvender derimod det, at der derved skeer store Omvæltninger, fremkommer en umotiveret og pludselig Forandring, men man glemmer, at ifølge § 1 kunne disse Forandringer kun foregaae efter Forslag af Justitsministeren; saalænge der altsaa ikke fremkommer Forslag fra Justitsministeren, kan Repræsentantskabet ikke vedtage sliige Forandringer, og selv om der fremkom Forslag fra Justitsministeren i denne Retning, er jeg vis paa, at det ikke vilde vedtage dem. Jeg mener derfor, at om end Fleertallets Forslag vedtages, vil der intet Væsentligt skee. Hvis jeg ikke misforstod den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), lod han i sin Udtalelse før indfyldte en Art Bebreidelse imod det Repræsentantskab, som første Gang var samlet og som vedtog en Forandring i den ved Loven af 4de Marts 1857 bestemte Tarif, og udtalte, at dette var skeet paa de mindre Interessenters Beforsning; det er ganske rigtigt, og det blev aabent og ærligt erkjendt. Jeg havde den Ære at være med i det først sammentrædende Repræsentantskab, og det blev, grundet paa Repræsentantskabet meddeelte nøiagtige Beregninger over Assurancesummernes, Vidragenes og Brandskadernes Størrelse efter mange Aars Gjennemsnit, erkjendt, at de større Eiendomsbesiddere, som dengang fik Lettelse, idet deres Contingent blev nedfat, strengt taget ikke vare berettigede dertil, men man gjorde det af Villighedshensyn, trækkende paa Skuldrene, og med det Formaal at holde Foreningen sammen; det blev erkjendt af alle Repræsentantskabets Medlemmer, saavel som af den daværende høitærede Minister.

Jeg begjærede egentlig Ordet for at imødegaae nogle Ytringer fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (D. Müller); den ærede Rigsdagsmand for Holbek

Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har imidlertid allerede gjort dette, men jeg skal dog endnu, til hvad den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand yttede, sige, at naar den førstnævnte ærede Rigsdagsmand henvendte sin alvorlige Opfordring til Grundeierne her i Thinget, saa staaer der jo ikke i Forslaget Noget om, at man skal blive i Foreningen, og dersom man troer at finde større Vetryggelse andetsteds, saa er der jo Intet iveien for, at man kan udgaae. — Det Spørgsmaal, der blev bragt paa Bane af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), har ogsaa været meget omtalt i det Repræsentantskab, hvoraf jeg havde den Ære at være Medlem; der var et Par Medlemmer fra Sjælland — jeg troer ikke, jeg fornærmer dem ved at sige, at det er et Par Landsthingsmedlemmer — som meget stærkt fremhævede, at Sjælland skulde have sin egen Tarif (Hør! Hør!). Jeg hører, at der bliver raabt Hør af de ærede Medlemmer fra Sjælland; men jeg troer ikke, at Sjælland er tjent med saaledes at blive separeret fra Derne; skulde det end kunne udfindes, hvad maaffee ogsaa nok kan udfindes, for de Egne i Sjælland, hvor Bygningerne ligge meest isolerede, men langt fra ikke for hele Sjælland, at der kan spares en Stilling, saa troer jeg dog ikke, det er heldigt her at indkaste saadanne separatistiske og provindsielle Duffer og Betragtninger. (Zahle: So netop i det Slags Sager!). Et æret Medlem siger: So netop i dette Slags Sager; jeg skal slet ikke have Noget imod, at der bliver een Brandforsikring for Sjælland og een for Derne, men det er en ganske anden Sag. Saalænge der imod Foreningen skal betragtes som en Heelhed, troer jeg, det er rigtigst at gaae ud fra een Tarif og fra eensartede Bestemmelser; dertil kommer, at de Egne i Sjælland, som hovedsagelig skulde høste Fordeel af en egen Tarif, allerede have Fordeel af Tarifen paa Grund af Distancebestemmelserne, thi i de Egne af det vestlige Sjælland, hvor Bygninger ligge mere isolerede, men som ofte ogsaa ere slettere byggede, spares der jo mindre Contingent end i andre, mere bebyggede Egne. Jeg maa gjentage, at jeg ikke troer, at saadanne provindsielle Hensyn ere ganske rigtige, naar man har med Institutioner at gjøre, der an-